

Reclamació: 293/2018

Informe jurídic emès a petició de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública en relació amb la reclamació presentada per un ciutadà contra l'Ajuntament de (...) per la denegació d'accés a informació sobre les factures justificants de les despeses realitzades pels grups polítics municipals amb càrrec a les subvencions que reben de la corporació.

La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti un informe sobre la reclamació 293/2018 presentada per un ciutadà contra l'Ajuntament de (...) en relació amb la denegació d'accés a la informació sobre les factures justificants de les despeses realitzades pels grups polítics municipals amb càrrec a les subvencions que reben de la corporació.

Analitzada la sol·licitud, que s'acompanya d'una còpia de l'expedient administratiu tramitat davant la GAIP, i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica, s'emet l'informe següent:

Antecedents

1. En data 2 de juliol de 2018 un ciutadà presenta un escrit a l'Ajuntament de (...) en que demana: *"El desglossament de les despeses per any i justificació amb factures incloses, del destí dels diners percebuts per cadascun dels grups polítics de l'Ajuntament de (...) de l'actual legislatura des de l'any 2015 fins al 2018, agrupades per grup polític i any"*.
2. Segons consta en l'expedient, l'Ajuntament hauria comunicat als grups municipals la sol·licitud d'accés a informació i els hauria sol·licitat la informació requerida.
3. En data 25 de juliol de 2018, l'Ajuntament notifica a la persona sol·licitant la resolució per la qual acorda: *"ESTIMAR PARCIALMENT la sol·licitud de dret d'accés a la informació pública formulada per Sr (...), en tant en quan es facilita al sol·licitant els escrits formulats pels referits grups municipals relatius al desglossament de les despeses per any i justificació, i es desestima la part relativa a la justificació de les despeses amb factures incloses, (...)"*. Consta en l'expedient còpia dels escrits dels diferents grups municipals que haurien estat comunicats al sol·licitant.
4. En data 3 d'agost de 2018, l'interessat presenta reclamació davant la GAIP al·legant que l'Ajuntament ha lliurat la informació de forma parcial. En aquest escrit el reclamant explicita que vol accedir a la informació pública sol·licitada -en concret, les factures-, *"dissociant les dades de caràcter personal segons preveu l'article 25 (de l'LTC)"*.

5. En data 9 d'agost de 2018, la GAIP sol·licita a l'Ajuntament un informe en relació amb la reclamació presentada. Consta en l'expedient còpia de l'Informe de l'Ajuntament, de 10 de setembre de 2018, segons el qual procedeix desestimar la reclamació.

6. En data 6 de novembre de 2018 la GAIP demana a l'Ajuntament que notifiqui als grups municipals afectats la sol·licitud d'accés a informació, per fer arribar a la GAIP les consideracions que estimin oportunes. Consta en l'expedient còpia dels escrits d'al·legacions presentats pels diferents grups municipals afectats.

7. En data 14 de gener de 2019, la GAIP sol·licita a aquesta Autoritat que emeti informe en relació amb la reclamació presentada.

Fonaments Jurídics

I

De conformitat amb l'article 1 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'APDCAT és l'organisme independent que té per objecte garantir, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, els drets a la protecció de dades personals i d'accés a la informació que hi està vinculada.

L'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que regula la reclamació contra les resolucions en matèria d'accés a la informació pública, estableix que si la denegació s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió n'ha de emanar informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, el qual ha de ser emès en el termini de quinze dies.

Per això, aquest informe s'emet exclusivament pel que fa a la valoració de la incidència que l'accés sol·licitat pot tenir respecte de la informació personal de les persones afectades. Per tant, queda fora de l'objecte d'aquest informe qualsevol altre límit o aspecte que no afecti les dades de caràcter personal que constin en la informació sol·licitada.

El termini transcorregut per a l'emissió d'aquest informe pot comportar una ampliació del termini per resoldre la reclamació, si així ho acorda la GAIP i es notifica a totes les parts abans que conclogui el termini per resoldre.

En conseqüència, el present informe s'emet en base a les esmentades previsions de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern .

D'acord amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, aquest informe es publicarà al web de l'Autoritat un cop notificat a les persones interessades, amb l'anonimització prèvia de les dades de caràcter personal.

II

Segons l'article 4.1 del Reglament (UE) 2016/679, del Parlament i del Consell Europeu, de 27 d'abril de 2016, General de Protecció de Dades (en endavant, RGPD), són dades personals: *“toda información sobre una persona física identificada o identificable («el interesado»); se considerará persona física identificable toda persona cuya identidad pueda determinarse, directa o indirectamente, en particular mediante un identificador, como por ejemplo un nombre, un número de identificación, datos de localización, un identificador en línea o uno o varios elementos propios de la identidad física, fisiológica, genética, psíquica, económica, cultural o social de dicha persona;”* (art. 4.1 RGPD).

Fem avinent que l'RGPD és plenament aplicable des del 25 de maig de 2018 i, per tant, és la norma de protecció de dades aplicable en el moment en què es va formular la sol·licitud d'accés (2 de juliol de 2018). Fem notar que la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), en vigor des del 7 de desembre de 2018, no resulta aplicable en el cas que ens ocupa atesa la data en què es va formular la reclamació a l'Ajuntament.

Per tant, el tractament de dades personals (art. 4.2 RGPD) que puguin constar en la informació sol·licitada, en concret, en les factures justificants de les despeses realitzades pels grups municipals, es troba sotmès als principis i garanties de la normativa de protecció de dades personals (RGPD).

Segons disposa l'article 86 de l'RGPD:

“Los datos personales de documentos oficiales en posesión de alguna autoridad pública o u organismo público o una entidad privada para la realización de una misión en interés público podrán ser comunicados por dicha autoridad, organismo o entidad de conformidad con el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se les aplique a fin de conciliar el acceso del público a documentos oficiales con el derecho a la protección de los datos personales en virtud del presente Reglamento.”

La Llei 19/2014, de 29 de desembre de 2014, de transparència, accés a la informació i bon govern, té per objecte regular i garantir la transparència de l'activitat pública.

L'article 18 de la Llei 19/2014 estableix que *“las personas tienen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”* (apartat 1). L'esmentat article 2.b) defineix *“informació pública”* com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

En termes similars es pronuncia la Llei 19/2013 en els seus articles 12 (dret d'accés a la informació pública) i 13 (informació pública).

La informació relacionada amb les assignacions econòmiques que reben els grups polítics municipals a càrrec dels pressupostos municipals, és “informació pública”, sotmesa al regim d'accés previst en la legislació de transparència.

En qualsevol cas, d'acord amb l'article 20 i s. de la Llei 19/2014, el dret d'accés a la informació pública pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes a les lleis. En concret i pel que fa a la informació que conté dades de caràcter personal, cal valorar si el dret a la protecció de dades de les persones afectades justificaria o no la limitació del dret d'accés a la informació pública regulat a la Llei 19/2014 que invoca la persona sol·licitant.

Als efectes d'aquest informe fem avinent que, en la sol·licitud d'informe a aquesta Autoritat, de 14 de gener de 2019, la GAIP posa de manifest que la persona que formula la reclamació és periodista, i que aquest fet, i el dret fonamental que li assisteix en la seva condició de periodista a obtenir informació per comunicar informació veraç, constitueix un element de ponderació que podria fer variar la conclusió a la que hauria arribat aquesta Autoritat en l'Informe IAI 46/2017, emès a petició de la GAIP en relació amb un supòsit substancialment comparable al que s'analitza en aquest informe, que es pot consultar al web: www.apd.cat.

La GAIP fa constar en la sol·licitud d'informe que *“la informació sobre la identitat de les persones físiques que, com a professionals, es beneficien de la contractació dels grups polítics amb càrrec a les subvencions públiques ofereix un interès indubtable per a la investigació periodística, ja que podria destapar casos de clientelisme o nepotisme (...).”*

Per això, la GAIP sol·licita a aquesta Autoritat un pronunciament sobre si en aquest cas, considerant la condició de periodista i l'interès d'aquesta informació per al servei de la finalitat d'investigació de la destinació donada als fons públics per part dels grups, resultaria justificat l'accés a les dades personals de terceres persones que apareguin en les factures o si, en els termes apuntats a l'informe IAI 46/2017, caldria eliminar les dades personals de les terceres persones físiques que hi apareguin.

III

Segons disposa l'article 73.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de bases de règim local (LRBRL):

“3. A efectos de su actuación corporativa, los miembros de las corporaciones locales se constituirán en grupos políticos, en la forma y con los derechos y las obligaciones que se establezcan con excepción de aquéllos que no se integren en el grupo político que constituya la formación electoral por la que fueron elegidos o que abandonen su grupo de procedencia, que tendrán la consideración de miembros no adscritos.

El Pleno de la corporación, con cargo a los Presupuestos anuales de la misma, podrá asignar a los grupos políticos una dotación económica que deberá contar con un componente fijo, idéntico para todos los grupos y otro variable, en función del número de miembros de cada uno de ellos, dentro de los límites que, en su caso, se establezcan con carácter general en las Leyes de Presupuestos Generales del Estado y sin que puedan destinarse al pago de

remuneraciones de personal de cualquier tipo al servicio de la corporación o a la adquisición de bienes que puedan constituir activos fijos de carácter patrimonial.

Los derechos económicos y políticos de los miembros no adscritos no podrán ser superiores a los que les hubiesen correspondido de permanecer en el grupo de procedencia, y se ejercerán en la forma que determine el reglamento orgánico de cada corporación.

Esta previsión no será de aplicación en el caso de candidaturas presentadas como coalición electoral, cuando alguno de los partidos políticos que la integren decida abandonarla.

Los grupos políticos deberán llevar con una contabilidad específica de la dotación a que se refiere el párrafo segundo de este apartado 3, que pondrán a disposición del Pleno de la Corporación, siempre que éste lo pida. (...)

L'LRBRL preveu que el Ple de la corporació assigni als grups polítics dotacions econòmiques que hauran de contenir un component fixe, idèntic per a tots els grups i un altre variable, en funció del número de membres de cadascun d'aquests grups, i dins dels límits que puguin establir les respectives Lleis de Pressupostos Generals de l'Estat.

Aquestes dotacions, la quantia de les quals correspon fixar al Ple, no es poden destinar al pagament de remuneracions de personal de qualsevol tipus al servei de la Corporació, ni a l'adquisició de bens que poden constituir actius fixos de caràcter patrimonial.

Com posa de manifest el propi reclamant (Fonament de Dret Quart de la reclamació de 3 d'agost de 2018), la seva petició no es refereix al compliment de les obligacions de publicitat activa, sinó a una sol·licitud d'accés a informació pública, com és la justificació del destí dels diners percebuts per cadascun dels grups municipals.

Segons es desprèn de l'escrit de reclamació de la persona sol·licitant, els grups municipals ja haurien facilitat informació sobre les despeses realitzades amb càrrec a les subvencions que reben de l'Ajuntament, amb diferent grau de detall, arran de la primera sol·licitud formulada, "sense que en cap de les 7 respostes dels grups s'incloguin ni factures ni cap tipus de convenis amb els respectius partits per traspasar fons ni cap altra documentació justificativa".

Pel que fa a la informació sol·licitada per la persona reclamant, cal tenir en consideració que el contingut mínim d'una factura és l'exigit per l'article 6 (factures en general), i l'article 7 (en el cas de factures simplificades) del Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació.

Així, les factures contindran, com a mínim, les dades corresponents al número de factura (art. 6.1.a); la data d'expedició (art.6.1.b); el nom i cognoms, la raó o denominació social completa, tant de l'obligat a expedir la factura com del destinatari de les operacions (art. 6.1.c); el NIF (art. 6.1.d); el domicili de l'obligat i del destinatari (art.6.1.e), entre d'altres. En les factures simplificades cal incloure, entre d'altres, el NIF, així com el nom i cognoms, raó o denominació social completa de l'obligat a la seva expedició (art. 7.1.d) R. decret 1619/2012).

D'entrada la informació relativa a persones jurídiques que pugui constar en les factures o documents justificants de les despeses dels grups municipals, restarà fora de l'àmbit de protecció

atorgat per la normativa en matèria de protecció de dades personals (art. 4.1 RGPD). En conseqüència, no hi hauria impediments, des de la perspectiva de la protecció de dades, per a donar accés a la persona reclamant a aquest tipus d'informació relativa a persones jurídiques.

Tenint en compte les previsions normatives exposades, en principi sembla que la informació que podria constar en les factures no serien, en principi, dades de categories especials, mereixedores d'especial protecció (art. 23 l'LTC i art. 9 l'RGPD).

Així doncs, per tal de donar accés a les mateixes caldrà efectuar, prèviament, una **ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació** i els drets de les persones afectades, tenint en compte entre altres, les circumstàncies previstes a l'article 24.2 de l'LTC, següents:

- a) El temps transcorregut.*
 - b) La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin.*
 - c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat.*
 - d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones.*
- (...).*"

D'entrada, pel que fa a les dades personals de regidors que puguin constar en les factures o documents justificants de les despeses dels grups municipals, cal reiterar les consideracions ja fetes en l'Informe IAI 46/2017 (FJ V):

"Pel que fa a la informació que pugui afectar els regidors membres del grup, si la informació es dona sense facilitar el detall d'eventuals despeses de representació (àpats, viatges, allotjaments realitzats en el sí de les activitats inherents dels grups polítics), el grau d'ingerència sobre la privacitat del regidor o regidora seria molt menor i seria sens dubte respectuós amb el principi de minimització de les dades. No obstant això, en el cas que es tracti de despeses que constin com imputables a l'activitat d'un determinat regidor la normativa de protecció de dades no impediria l'accés a aquesta informació. Des del punt de vista del regidor o regidora que pugui resultar afectat, cal tenir en compte que aquestes persones exerceixen càrrecs públics, disposen i fan ús, amb un ample marge de discrecionalitat, de diners públics que haurien d'anar destinats a cobrir despeses de funcionament del grup del qual en són part, i per tant vinculades a la finalitat pública que persegueixen. La necessitat de control d'aquest marge de discrecionalitat en relació amb la utilització de fons públics, pot justificar l'accés a aquesta informació."

Dit això, cal referir-se a continuació al supòsit que les factures o documents justificants de les despeses dels grups municipals incloguin dades d'altres persones físiques, diferents dels regidors.

IV

Tot i que d'acord amb l'article 18.2 de l'LTC, l'exercici del dret d'accés no resta subjecte a motivació, el fet que el sol·licitant expressi quina és la finalitat que persegueix o els motius pels quals interessa conèixer la informació, constitueix un element molt important a tenir en compte com a criteri de ponderació entre l'interès públic en la divulgació de la informació i el drets de les

persones afectades.

En el cas que ens ocupa cal tenir en compte, d'entrada, la condició de periodista que, com es desprèn de la informació disponible, tindria la persona reclamant.

Com ha posat de manifest de forma reiterada el Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) en relació amb el dret a la llibertat d'expressió, que comprèn el dret a rebre o comunicar informacions i idees (article 10 del Conveni Europeu de Drets Humans), cal tenir en compte l'especial posició dels periodistes i els mitjans de comunicació -així com també d'altres sol·licitants d'informació pública, com ara les organitzacions no governamentals, investigadors o activistes-, ja que duen a terme una actuació, com a "vigilants" (*watchdog*), que contribueix a l'exercici del dret a donar i rebre informació i, en definitiva, al debat públic.

En aquest sentit, citem a tall d'exemple, les SSTEDH *Bladet Tromsø c. Noruega* (20 de maig de 1999), *Rosiianu c. Romania* (24 de juny de 2014), o *Magyar Helsinki Bizottság c. Hongria* (8 de novembre de 2016), entre moltes altres.

Així, resulta prou contrastat, tenint en compte el marc normatiu (art. 20.1.d) CE, i art. 10 CEDH), i la jurisprudència, que els periodistes -entre d'altres professionals i col·lectius- tindrien un rol destacat en la contribució de la formació de l'opinió pública lliure.

Per tant, la condició de periodista de la persona que sol·licita l'accés a informació pública pot ser un element a tenir en compte -si bé no de forma aïllada sinó juntament amb d'altres elements-, als efectes de la ponderació que cal dur a terme, als efectes de l'article 24.4 LTC.

En qualsevol cas no sembla que la mera condició de periodista de qui sol·licita l'accés a informació pública hagi de comportar necessàriament l'accés a dades personals de terceres persones, en concret, les que podrien contenir les factures sol·licitades, al menys, sense tenir en compte altres elements de ponderació.

Com es fa avinent en el Fonament Jurídic V de l'Informe IAI 46/2017, cal tenir en compte el següent:

"(...).

A efectes de transparència, i amb caràcter general pot ser rellevant conèixer la informació sobre quina és la destinació, això és, en què i quina part de la dotació pública s'ha destinat a cobrir despeses de material, de lloguer de local, o a cobrir campanyes publicitàries o despeses de representació, o qualsevol altre despesa de funcionament de cadascun dels grups. Saber els diferents conceptes de despesa i les seves quanties, permetria al ciutadà, comprovar que les dotacions es destinen a despeses de funcionament i no a altres coses, i en quina mesura es realitzen. Amb això, en principi el ciutadà podria comprovar la correcta utilització dels fons públics assignats als grups i formar-se una opinió crítica sobre les diverses maneres de procedir dels diferents grups.

*Des del punt de vista de les **terceres persones físiques que eventualment puguin resultar identificades** en la documentació comptable o en les respectives factures justificatives de les compres o serveis abonats per part dels grups polítics, **en principi, i a falta d'una major***

concreció sobre els motius pels quals interessa l'accés, cal tenir en compte que en principi sembla que es tractaria d'informació vinculada a alguna activitat professional (ja sigui com a conseqüència de facilitar subministraments o de la prestació de serveis) per la qual cosa la intrusió en la vida privada d'aquestes persones seria mínima, però no es pot descartar que una relació continuada pugui acabar permetent identificar algun tipus de vinculació amb determinades persones o proveïdors que, tenint en compte la naturalesa política del grup municipal pot acabar permetent establir, de forma fonamentada o no, algun tipus d'afinitat política.

Per altra banda, pot semblar un cas anàleg a l'exposició a què estan sotmesos els contractistes de l'administració, els quals, per mandat de la LTC estan sotmesos a un exigent règim de publicitat activa (art. 13 LTC), però **cal tenir en compte que en aquest cas del que es tracta no és de controlar aquestes terceres persones, sinó de controlar la destinació dels fons**. Essent així, l'objectiu de transparència s'assoliria igualment sense necessitat d'identificar i sacrificar la privacitat de les persones físiques que eventualment puguin aparèixer en el conjunt de documentació afectada. Per aplicació dels **principis de proporcionalitat o de minimització** en el tractament de les dades es considera que l'eventual accés a la documentació sol·licitada **no hauria d'incloure informació que permeti identificar-les**. Convé recordar que l'anonimització hauria de ser sempre la primera mesura a tenir en compte davant l'eventual accés a informació personal afectada per l'exercici del dret d'accés dels ciutadans. Seria suficient doncs aportar informació sobre els conceptes.

(...).

En aquest context, i més enllà de la condició de periodista de qui reclama la informació, cal tenir en compte la concreció del motiu o la justificació que, si escau, el reclamant de la informació pugui fer.

En l'escrit que acompanya a la reclamació presentada a la GAIP, de data 3 d'agost de 2018 (Fet Tercer), la persona reclamant exposa que els grups municipals arran de la primera sol·licitud d'informació, “*donen accés a nivells d'informació diversos*”. En aquest apartat, el reclamant exposa que alguns grups municipals haurien aportat una informació més completa que d'altres, si bé, pel que es desprèn de la informació disponible, cap dels grups hauria aportat factures sobre les despeses efectuades.

Més enllà que, segons l'escrit de 3 d'agost de 2018, el reclamant sol·licita “*accés a una informació pública (...) com és la justificació del destí dels diners percebuts per cadascun dels grups polítics*”, no hi ha una major concreció per part del reclamant pel que fa als motius de l'accés, que permeti discernir si podria ser necessari en algun cas conèixer la identitat de determinades persones físiques la identitat de les quals pugui aparèixer en algunes factures d'un o més grups municipals.

Atesa la informació disponible, es desconeix si arran de la primera remissió d'informació al periodista reclamant, per part dels grups municipals, s'ha pogut detectar alguna qüestió (en relació amb la previsió de l'article 37.3 de l'LRBRL), que requereixi conèixer la identitat de persones físiques concretes en relació amb factures d'un o més grups municipals. En cas que fos així no podem descartar que, en determinats casos, l'accés a informació sobre les factures hagi d'incloure dades de caràcter personal. Ara bé, la informació disponible, i els termes en què el reclamant formula la sol·licitud, no permeten considerar justificat l'accés a dades identificatives

de totes les persones que consten en les factures, en relació amb el conjunt de factures dels diferents grups municipals.

Si ens atenim a la previsió de l'article 37.3 de l'LRBRL, es tractaria de **controlar la destinació dels fons que reben els grups polítics** i no -al menys no en tots els casos ni amb caràcter general-, de controlar les terceres persones físiques que poden aparèixer en les factures.

En concret, l'objecte del control consisteix en que aquests fons no es destinin al "*pagament de remuneracions de personal de qualsevol tipus al servei de la Corporació, ni a l'adquisició de béns que poden constituir actius fixos de caràcter patrimonial*", en els termes de l'article 73.3 de l'LRBRL, citat.

Tenint en compte això, en el cas que les persones físiques que apareixen en les factures o documents justificants de les despeses siguin persones treballadores al servei de la corporació, conèixer la seva identitat sí podria ser necessari als efectes del control de la destinació dels fons que reben els grups polítics, en els termes de l'article 73.3 LRBRL. En aquest cas, la normativa de protecció de dades no seria impediment per a donar accés a la persona reclamant de la factura o documentació justificant, inclosa la identitat de la tercera persona física en qüestió.

A banda d'aquest supòsit, tenint en compte la finalitat del control segons l'article 37.3 de l'LRBRL en els termes apuntats, no sembla que la finalitat de l'accés i els termes en què es concreta la sol·licitud pugui ser suficient, atesa la informació de què es disposa, per considerar justificat l'accés a les dades de caràcter personals de la resta de terceres persones físiques que poden aparèixer a les factures, en termes amplis i en relació amb el conjunt de factures dels grups municipals afectats.

V

Dit això, cal reiterar les consideracions ja apuntades en l'Informe IAI 46/2017, en el sentit que no es pot descartar que l'aportació de factures per part dels grups municipals, **en uns termes que no permetin identificar persones físiques concretes**, pugui contribuir a complementar la informació de què ja disposa el reclamant, i que els grups municipals ja li haurien facilitat anteriorment.

Facilitar l'accés a la informació pública (les factures) prèvia dissociació de les dades personals que s'hi contenen, de manera que no sigui possible identificar les persones afectades ni directament ni indirecta (article 5.1.e) RLOPD), és, de fet, una opció prevista expressament en la normativa de transparència.

Així, l'article 15 de la Llei 19/2013 estableix que:

"4. No será aplicable lo establecido en los apartados anteriores si el acceso se efectúa previa disociación de los datos de carácter personal de modo que se impida la identificación de las personas afectadas."

De fet, com ja feia avinent aquesta Autoritat en l'Informe IAI 46/2017, es pot entendre que, en la resolució de sol·licituds d'accés, aquesta opció –la dissociació prèvia de les dades personals o anonimització- hauria de ser la regla general, sempre que les dades personals no fossin rellevants per satisfer l'interès públic o privat que motiva l'accés a la informació de què es tracti. Rellevància que, per la informació disponible, no concorreria necessàriament per causa, únicament, de la condició de periodista del reclamant.

Hi ha, encara, un altre element de ponderació que caldria tenir en compte en el cas plantejat.

El fet que, en el present cas, la persona sol·licitant manifesti expressament, en l'escrit de data 3 d'agost de 2018, que vol accedir a la informació pública sol·licitada –en concret, les factures-, **“dissociant les dades de caràcter personal segons preveu l'article 25 (de l'LTC)”**, sembla evidenciar que el que es pretén amb l'accés a aquesta informació pública és poder contrastar, amb major concreció, la informació que ja haurien facilitat els grups municipals en un primer moment.

El fet que, atesa la informació disponible, el propi reclamant sol·liciti la informació sobre les factures justificatives de les despeses dels grups municipals de forma dissociada, permet inferir que, a criteri del propi sol·licitant, la informació facilitada en aquests termes, juntament amb la informació de què ja disposaria (i que els grups municipals li haurien facilitat amb anterioritat), permetria donar resposta a la sol·licitud, amb la comunicació del mínim de dades personals, d'acord amb el principi de minimització.

En qualsevol cas, cal tenir present que perquè l'anonimització (la dissociació a què fa referència la persona sol·licitant) pugui ser considerada suficient als efectes de la legislació de protecció de dades cal garantir que la informació que es facilita no guarda relació amb una persona física identificada o identificable.

Per determinar si una persona física és identificable *“deben tenerse en cuenta todos los medios, como la singularización, que razonablemente pueda utilizar el responsable del tratamiento o cualquier otra persona para identificar directa o indirectamente a la persona física. Para determinar si existe una probabilidad razonable de que se utilicen medios para identificar a una persona física, deben tenerse en cuenta todos los factores objetivos, como los costes y el tiempo necesarios para la identificación, teniendo en cuenta tanto la tecnología disponible en el momento del tratamiento como los avances tecnológicos”* (considerant 26 RGPD).

Per tant, en cas que existís un risc real de reidentificar les persones afectades sense esforços desproporcionats caldria denegar l'accés a la informació pública sol·licitada.

En qualsevol cas, per poder valorar adequadament el risc de reidentificació (en relació amb determinades persones físiques que puguin aparèixer en les factures sol·licitades), i també per al cas que, si escau, les persones afectades (les persones físiques identificades en les factures) puguin consentir l'accés a les informacions sense dissociar, si així ho desitgen, caldria dur a terme el tràmit d'audiència a les persones afectades previst a l'article 31 de l'LTC.

Conclusió

La normativa de protecció de dades no impedeix l'accés del reclamant a les factures prèvia dissociació de les mateixes, com demana la persona sol·licitant, sempre que es garanteixi que les persones afectades no poden ser identificables de manera directa o indirecta sense esforços desproporcionats.

Més enllà d'això, atesa la informació de què es disposa, des de la perspectiva de la protecció de dades (principi de minimització) no sembla justificat, en el supòsit plantejat, l'accés amb caràcter general a les dades personals de terceres persones físiques diferents dels regidors o de persones treballadores al servei de la corporació, que apareguin a les factures, als efectes de controlar la destinació dels fons que reben els grups polítics.

Barcelona, 13 de febrer de 2019